

2006-03-01

จุฬาริชาตษ์ พวรกเขหหว่าพมข้่า

อนาวิล วลลชวทลล์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

วลลชวทลล์, อนาวิล (2006) "จุฬาริชาตษ์ พวรกเขหหว่าพมข้่า," *Jamjuree Journal*: Vol. 8: Iss. 1, Article 8.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.8.1.6

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol8/iss1/8>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้า

พวกเขาหาว่าผม

จริง ๆ ครับ พวกเขาถั่วหาว่า
ผมบ้า ผมโง่ ผมนอกกริต ฯลฯ
สารพัดจะตั้งฉายา แต่ผมไม่โกรธ
หรือครับ เพราะคนกล่าวหา
ทั้งหมด พวกเขา ก็คือเพื่อน ๆ
ของผมนั่นเอง

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แต่ก่อนจะทราบสาเหตุข้อกล่าวหา ผมขอเล่าประวัติคร่าว ๆ ของคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาฯ ให้ทราบสักหน่อย ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด คณะที่ตั้งใหม่ส่วนมากแยกมาจากแผนกวิชาของคณะใหญ่ ๆ แผนกเดียว แต่คณะเศรษฐศาสตร์ของผมตั้งมาจากแผนกวิชาของ ๒ คณะใหญ่ ๆ ดังรายละเอียดของหมายเหตุของพระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๓ (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๗๓ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๑๓ หน้า ๕-๗) ระบุว่า “เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ เนื่องจากวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาสำคัญและจำเป็นในการวางแผนพัฒนาประเทศ และประเทศไทยยังขาดแคลนบัณฑิตในสาขาวิชานี้เป็นอย่างมาก การสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในขณะนี้ได้แยกกันจัดดำเนินการโดยสองแผนกวิชาคือ แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และแผนกวิชาการคลัง คณะรัฐศาสตร์สมควรรวมแผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และแผนกวิชาการคลัง คณะรัฐศาสตร์เข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็นคณะเศรษฐศาสตร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้”

พอเข้าใจที่มาที่ไปของคณะของผมพอสมควรแล้ว ภาพอดีตก็ตัดมาตอนผมอยู่ปี ๓ เลยนะครับ ซึ่งผมได้รับเลือกเป็นหัวหน้านิสิตชายปี ๓ แผนกเศรษฐศาสตร์ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี แรกเริ่มสัมพันธ์ภาพระหว่างผมกับเพื่อน(บางคน)ก็ยังดีกันอยู่ นะครับ ต่างร่วมประชุมวางแผนจะสร้างคณะให้มีกิจกรรมต่าง ๆ เหมือนคณะอื่น ๆ ใครชอบหรือถนัดด้านใดก็ไปฝึกหัดหาความรู้ เช่น ด้านเชียร์ ด้านกีฬา ด้านบริหาร ด้านวิชาการ ฯลฯ ส่วนผมชอบบริหารก็ไปศึกษาดูงานจากคณะบัญชี เป็นหลัก รุ่นพี่ ๆ ก็เมตตาเอื้ออาทร แนะนำสั่งสอนหลายคนทีเดียว เท่าที่พอจำได้ก็มีพี่อัสสราพันธ์ เพชรรัตน์ พี่เกรียงศักดิ์ โยธาประเสริฐ พี่พูลสง่า สมบูรณ์ปัญญา พี่ปณิธาน ยามวินิจ พี่ธีรนาถ กาญจนอักษร พี่ศุภชัย อัศวชัย พี่สมเกียรติ ไอสถสภา แต่ก็มีคนหนึ่งที่แนะนำโดนใจมากคือพี่เสรี เสรีวัฒน์โกสาด ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญด้วย พี่เขาบอกว่าเมื่อจะเป็นคณะใหม่ ควรมีสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม นั่นก็คือ “ประชาธิปไตยในจุฬาฯ”

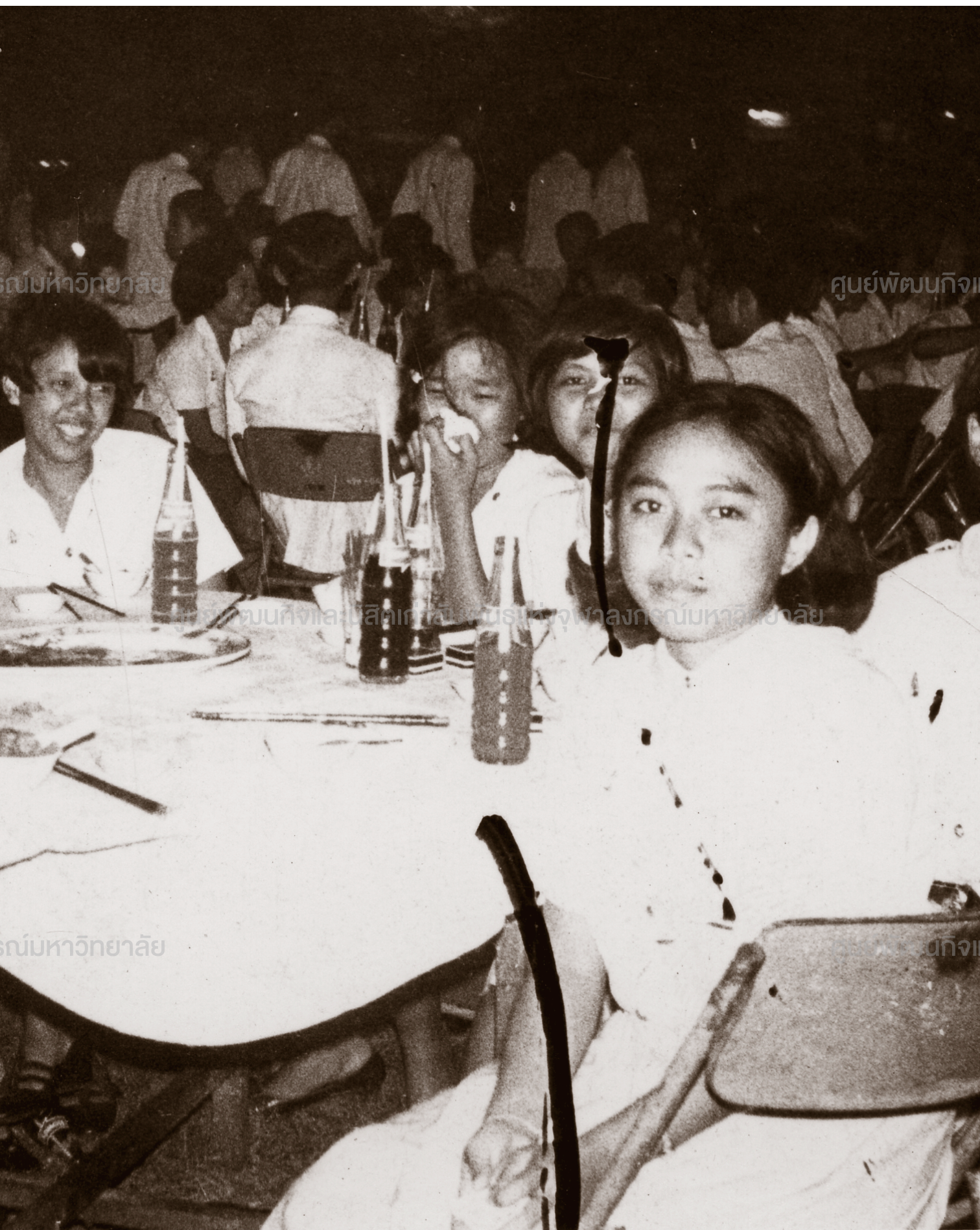
ในขณะนั้นบางคณะมีสภาที่เนียร์คอยเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการนิสิตคณะฯ ถ้าคณะเราจะเปลี่ยนเป็น “สภานิสิต” โดยมีตัวแทนจากชั้นปีต่าง ๆ ก็น่าจะเกิดผลดี เพราะเป็นทั้งที่ปรึกษาคอยแนะนำและตรวจสอบการบริหารด้านการปกครองและการเงินของคณะกรรมการนิสิตคณะฯ ให้เป็นไปตามที่ได้แถลงนโยบายไว้

คิดได้เช่นนั้นผมก็นำแนวคิดไปเสนอต่อคณาจารย์หลายท่านโดยเฉพาะอาจารย์ฝ่ายปกครองคืออาจารย์สมคิด แก้วสนธิ แล้วก็ขยายขยายความคิดต่อไปยังนิสิตชั้นปีต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รวมทั้งพวกเฉย ๆ

ถึงตรงนี้อาจมีบางท่านอยากทราบต่อว่า แล้วมีการจัดตั้งแผนกวิชาเศรษฐศาสตร์กับแผนกวิชาการคลังเมื่อใดในจุฬาฯ และรับปริญญาบัตรอะไร ผมเองก็อยากทราบเหมือนกัน จึงต้องไปค้นคว้าจากหนังสือเก่า ๆ ได้รับความว่าแผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ตั้งขึ้น พ.ศ.๒๔๙๕ รับปริญญาบัตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต (ศ.บ.) และ

แผนกวิชาการคลัง ตั้งขึ้น พ.ศ.๒๕๐๘ รับปริญญาบัตรรัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) บางคนต่อท้าย “การคลัง” ก็เคยพบ

แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์รุ่น ๑ ท่านแรกที่ได้ปริญญา ศ.บ. คือคุณจรงค์ ศิริสรพร (ปีการศึกษา ๒๔๙๕ ได้รับเพียงคนเดียว) โดยสวมครุยวิทยฐานะแถบสีฟ้า เวลาล่วงเลยมาถึงรุ่น ๑๖ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (พ.ศ.๒๕๑๐-พ.ศ.๒๕๑๓) มีผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญา ศ.บ. ๓๓ ท่าน โดยสวมเสื้อครุยวิทยฐานะแถบสีทองเป็นรุ่นแรก เพราะมีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๑๓ พอดี

สำหรับรุ่นของผม เข้าปีการศึกษา ๒๕๑๑ จำนวน ๖๗ คนนั้นเป็นรุ่นอะไรดีครับ เพราะถ้านับรุ่นได้รับปริญญา ศ.บ. ก็ถือว่าเป็นรุ่น ๑๗ (จบ ๓๐ คน) ถ้านับการสวมเสื้อครุยวิทยฐานะแถบสีทองก็ถือว่าเป็นรุ่น ๒ แต่ในที่สุดก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นน้องใหม่รุ่นแรกของการจัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ เพราะรุ่นพี่รุ่นก่อน ๆ แยกเรียนแผนกวิชาเศรษฐศาสตร์ตอนขึ้นปี ๓ ไม่ใช่ตัดสนใจเลือกเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เหมือนรุ่นผมตอนปีหนึ่ง

หลังจากนั้นผมและเพื่อนกลุ่มหนึ่งก็ช่วยกันยกร่าง “ธรรมนูญการปกครองนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์” ขึ้น แล้วก็เปิดประชาพิจารณ์ มีการเพิ่มโน้ดล้นนี้ ปรับนี้แก้โน้ดนั้น ใช้เวลาไปเกือบ ๓ เดือน ในที่สุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ก็มี “สภานิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ” ครั้งแรก ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนปี ๔ จำนวน ๗ คน ตัวแทนปี ๑ จำนวน ๗ คน ตัวแทนปี ๒ จำนวน ๕ คน และตัวแทนปี ๓ จำนวน ๓ คน

เอ... แล้วเพื่อนมาว่าผมตรงไหนล่ะครับว่าบ้า ก็ช่วงก่อนและหลังมีสถานะครับ ที่จริงถูกของเขานะครับที่ว่า ถ้าผมอยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไรเกี่ยวกับสภา ผมก็มีสิทธิได้รับเลือกเป็น “ผู้แทนนิสิต” แน่แน่นอน แต่พอมีสภา ผมเลยได้เป็น “ประธานสภาฯ” แทน แต่ผมก็ภูมิใจนะครับ

เท่าที่ทราบอายุสภานิสิตยาวประมาณ ๔-๕ ปี เท่านั้นครับ เพราะช่วงนั้นประเทศมีวิกฤตการณ์ทางการเมือง และคณะก็มีการเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนใหม่ ที่สำคัญไม่มีใครอยากจะทำอะไรให้เพื่อนไม่ชอบขึ้นหน้าครับ

เรื่องราวทั้งหมดก็เป็นภาพกลาง ๆ ของอดีตนิสิตคนหนึ่งที่ยากจะทำอะไรให้สังคม แต่สังคมยังไม่ยอมรับ หรือว่าผมโง่จริง ๆ ก็ได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมขอโทษครับ

